

# Giới thiệu Đế Vương Ký

Tiên Thiên Đế Quốc có vị thái tử tên là Cao Phúc Nguyên, y bị chính bạn thân mình phản bội đầu độc y ngay vào đêm trước khi y ngồi lên ngai vàng.

Đề rồi trải qua 500 năm, lại xuất hiện một thiếu niên cũng tên Cao Phúc Nguyên từ một đất nước nhỏ ở cực nam Hồng Hoang Đại Lục, mạnh mẽ quật khởi, câu chuyện từ đây bắt đầu...

~~~~~  
Các cảnh giới trong truyện:

Cảnh giới võ đạo

Luyện Thể Cảnh

Võ Giả Cảnh

Võ Cường Cảnh

Võ Sư Cảnh

Võ Tông Cảnh

Hùng Anh Cảnh

Bá Giả Cảnh

Hầu Giả Cảnh

Vương Giả Cảnh

Đế Cảnh

~~~~~  
Cảnh giới ma pháp sư

Ma Pháp Học Đồ

Ma Pháp Giả

Ma Pháp Sư

Đại Pháp Sư

Đạo Quân

Thiên Quân

Đại Thiên Quân

Bạn đang đọc truyện *Đế Vương Ký* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 1: Khởi đầu

Cao Phúc Nguyên là thái tử đương triều của Tiên Thiên đế quốc. 1 trong 3 đế quốc mạnh nhất Đại Lục Hồng Hoang. 3 quốc gia mạnh nhất danh xưng là đế quốc ba người đứng đầu quốc gia được gọi là Tam đế, mặt khác thì cũng có 6 nước thực lực mạnh mẽ nhưng xa xa không bằng tam đại đế quốc, 6 nước đó danh xưng vương quốc, sáu người đứng đầu được gọi là Lục Hoàng. Tiên Thiên Đế Ngũ Đế bị bệnh, sắp tử vong gọi tam đại triều thần đến bên giường bệnh, dặn dò rằng truyền ngôi báu cho thái tử Cao Phúc Nguyên. Đêm đó Đế Ngũ Đế băng hà. tuần sau chính là đến lễ đăng quan của tân đế. Một ngày trước khi lễ đăng quan Trương Kính Đức (giữ chức tướng quân và là bạn thân của Cao Phúc Nguyên cũng là anh vợ của Cao Viên) rủ Phúc Nguyên vào phòng mình uống rượu và độc chết phúc nguyên. Sau đó, Cao Viên lên nắm quyền, tự xưng là Thiên đế là tân đế của Tiên Thiên Đế Quốc,

phong Trương Kinh Đức làm Đại Nguyên Soái chinh chiến thống nhất Tam đại đế quốc và lục đại vương quốc. 500 năm sau, hồn của Cao Phúc Nguyên nhập vào hồn của con trai thứ của tể tướng Kim Thành Tiểu Quốc tên là Cao Vỹ và thật tình cờ, đứa con trai độc nhất ấy của tể tướng cũng tên là Cao Phúc Nguyên.

Nhị Công tử tỉnh lại, cả phủ tể tướng đều vui mừng, bởi vì tuy rằng nhị công tử chưa khai thông khiếu huyết, chưa mở ra huyết mạch nhưng thường ngày là một con người hiền hòa và tốt bụng, luôn luôn chia sẻ với những người phục vụ trong phủ từ thị nữ, người hầu cho đến gia quân. Tuy nhiên vì là con của vợ lẽ nên luôn luôn có một bức màn đen trong phủ đường luôn luôn chèn ép cậu. Đơn giản vì theo luật đã định, mỗi quan viên sẽ được đề cử ra một người con trai để tập ấm chức vụ của mình, và việc tập ấm sẽ được chỉ định ra dựa theo khả năng và thực lực của người thừa kế.

Vừa mới tỉnh lại, Cao Phúc Nguyên Gặp một hồi áp lực

-Tên phế vật kia, đã tỉnh rồi sao?

Phúc Nguyên nhìn ra buồng cửa, chỉ thấy một người phụ nữ ăn mặc cực quý phái, trang điểm đậm, đầu cài trâm vàng

-Bái kiến phu nhân

2 thị nữ canh cửa vội vàng quỳ xuống thi lễ

-Hừm, phế vật nguoi thật vậy còn tỉnh lại được. Chỉ gặp một toán cướp đường vậy mà đối phó không được làm mất hết cả mặt của Tể Tướng phủ.

Cao Phúc Nguyên từ trong trí nhớ của kiếp này, hiểu đại khái được rằng đứng trước mặt mình là tể tướng phu nhân tên là Khương bất vi, trưởng nữ nhà họ khương, một trong tam đại Thế Gia của Kim Thành Tiểu Quốc.

Nhìn chằm chằm vào mặt của Bất Vi 1 chút, Phúc Nguyên vắng phải ản ản, lấy giọng lễ phép đáp:

- Đa tạ di quan tâm, bất quá chỉ là chút ít vết thương ngoài da, không đáng nhắc tới

Bất Vi không khỏi suy nghĩ, tiểu tử này hôm nay ăn gì mà có đảm lượng như thế? Phải biết rằng thường ngày Phúc Nguyên thế nhưng là đứng trước mặt nàng đều muốn run rẩy, bị dọa cho sợ, thế nhưng hôm nay lại có thể trấn định tự nhiên nói chuyện với nàng.

Nàng nói:

Vài ngày nữa là khảo sát của Nhân Tài Cung, ngươi lo mà chuẩn bị, nên cố gắng hết sức để đậu vào Nhân Tài Cung, nếu ngươi có thể được học ở ngôi trường danh giá đó, vương gia ắt hẳn rất vui lòng

“Ta sẽ cố gắng hết sức, đa tạ di đã quan tâm” Phúc Nguyên nói

“Hừm,để xem vài hôm nữa, bản lĩnh của ngươi tới đâu “

Đợi Bất Vi rời đi, Phúc Nguyên quay đầu hỏi thị nữ:

-Nha đâu, Tu Đạo Quán ở đâu?

Thị Nữ:

-Bẩm Công tử, Tu Đạo Quán Phân bộ ở Kim Thành Quốc Nhiều không kể xiết, nhưng mà gần đầu nhất là ở phía nam hoàng thành, đối diện 1 tiệm buôn bán ngọc của Vũ Văn Thế Gia

- Được rồi

Thị nữ gọi giật lại:

-Công tử không dung kiệu sao?

Phúc Nguyên đáp:

-Ta nằm dưỡng bệnh cũng khá lâu rồi, nên ra ngoài đi bộ cho thoải mái cơ thể nên không dùng kiệu.

Nói xong, Phúc Nguyên đi ra ngoài phủ, hướng phía nam hoàng thành cất bước

Bạn đang đọc truyện *Đế Vương Ký* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.















mối không tệ sinh ý rồi!” Cao Phúc Nguyên cười

“Được rồi, phải cầu phú quý trong lúc nguy hiểm, được, vậy khi nào tiếng hành?” Lòng can đảm của Vũ Văn Tuyết tăng lên, hấn hỏi

“Tối mai, canh nhất, đệ hẹn huynh ở phía bắc hoàng thành, chúng ta cùng đi Vạn Mộc Lâm” Cao Phúc Nguyên nói ngay

“Được y hẹn, ta phải về sớm chuẩn bị” Vũ Văn Tuyết ôm quyền nói

Tối hôm đó, phủ tể tướng đèn đuốc sáng trưng, tiếng cười nói vang vang cả một góc kinh thành, nhưng mà con trai út của Đô Quốc Công Vũ Văn Lập tự nhiên bị đau đầu, đòi về sớm nên buổi tiệc cũng có phần kém vui ....

~~~~~

Mọi người có thấy những điều cần cải tiến xin góp ý cho tiểu đệ

Tiền thẻ sắp đến đầu tháng, xin mọi người mỗi người ném một phiếu cho đệ, đệ cảm ơn trước

Bạn đang đọc truyện *Đế Vương Ký* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 8: Đi Săn

Canh một, phía bắc Hoàng Thành, có hai người thanh niên chân bước tiến vào Vạn Mộc Lâm. Một người có thân hình rắn chắc, còn một người có thân hình vừa phải.

Người thanh niên có thân hình rắn chắc lưng đeo hai thanh Kim Tiên, hai cây roi sắt này được đeo bắt chéo vào nhau trên lưng thẳng tắp, bên hông của hắn đeo một túi vải, đầu của hắn được búi theo kiểu củ hành, đồ mặc hắc y bộ pháp cực kỳ cẩn thận

Còn người còn lại gương mặt có một sống mũi thẳng mắt nhỏ, nhân trung sâu, sau lưng đeo một giỏ tên, mỗi mũi tên có màu xanh lá kì dị, sắc lẹm, khiến cho người nhìn cảm thấy rợn tóc gáy, hắn vận một bộ y phục màu xanh lam, hai con ngươi màu đen nhìn thẳng về màn đen phía trước mắt

Người vận y phục màu đen hỏi người còn lại:” Nguyên đệ, chúng ta bày con mồi ra đánh bẫy chứ hả?” Thấy đã vào đủ sâu trong rừng, Vũ Văn Tuyết khẽ hỏi

Cao Phúc Nguyên gật đầu. Chỉ đợi có thế, Vũ Văn Tuyết lôi từ trong túi vải của hắn ra một con cừ non, con cừu đã chết, máu tuôn ra từ vết thương ở đùi khiến chiếc túi vải vốn màu xanh lam trở nên thẫm màu

Vũ Văn Tuyết và Cao Phúc Nguyên tìm đến một khoảng đất rậm rạp, đặt xác con cừu non ở đó. Xong việc, hai huynh đệ leo lên một cây có tán lá rậm rạp, nằm quan sát

Lát sau

Trong rừng cây ở hướng tây nam xuất hiện ba bóng đen thận trọng tiến về xác của con cừu non, lại gần, nhìn kỹ, sẽ phát hiện ra đó là ba con sói, nhưng không phải phổ thông sói mà là bộ lông của nó có màu đen của mực, rất dễ hoà vào trong bóng tối, hai cái răng nanh của hàm trên và hàm dưới lộ ra đặc biệt sắc nhọn khi con sói tru lên một hồi dài phấn khích khi gặp được con cừu non

Bọn sói làm việc đặc biệt có tính tổ chức, một con sói đứng ra, dùng chiếc mũi đen của mình đánh hơi kỹ con mồi, dùng lưỡi liếm liếm lên phần đùi xuất hiện một vết cắt thật sâu của con mồi. Hai con còn lại được phân công đứng ở bên ngoài cảnh giác cũng không có lơ là, hai cái tai vểnh lên tựa hồ nghe được hết mọi động tĩnh trong không khí

Cảm thấy đủ an toàn, con đầu đàn bắt đầu chậm chậm cắn xé con mồi, thấy lão đại của mình đã bắt đầu dùng bữa, hai con sói còn lại cũng muốn chia phần, thế là cũng lao vô dùng răng nanh cắn vào con cừu

Vũ Văn Tuyết quay qua Cao Phúc Nguyên, ra dấu bắn tên, Cao Phúc Nguyên khe khẽ lắc đầu, làm bộ thời cơ chưa đến lúc. Hắn ra đưa ngón tay trở lên khuyên Vũ Văn Tuyết chờ đợi thêm một chút

Thấy bọn sói còn cắn đầu cắn nuốt thịt cừu, tựa hồ đã không còn tí cảm giác gì nữa, lúc này Cao Phúc Nguyên mới tra tên vào nỏ, hấn y nguyên không sử dụng cung vì hắn biết, lực tay của mình chưa đủ, một khi bắn trượt, như vậy tuyệt đối sẽ làm con mồi hoảng sợ mà chạy mất, lúc đó liền công toi!

Cao Phúc Nguyên thật sâu hít thở, nhắm kỹ con mồi























Bạn đang đọc truyện *Đế Vương Ký* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 17: Nội quy võ thi

Bảng kết quả được đem treo ở tường thành phía nam, sĩ tử ra vào tấp nập, người ôm đầu, kẻ thở phào nhẹ nhõm. Hồn độn một mảnh, muôn màu muôn vẻ

Xôn xao~ xôn xao

“Năm nay đệ nhất bảng môn Văn liền là một người tên Cao Phúc Nguyên” có một vị cựu học sinh của Học Cung nói

“Hắn là ai?” Đồng bạn đi cùng hỏi

“Con Trai ruột của Tề Tướng” Vị học sinh kia nói

“Cao gia thật là tài giỏi, bốn năm trước đã toát ra một cái Cao Nhân, bây giờ lại có thêm một Cao Phúc Nguyên.” Người bạn kia giọng điệu hâm mộ nói

Lúc này khỏi phải nói, Ngụy Bảo sắc mặt cực kỳ khó coi, hẳn y nguyên chỉ được 6 điểm trong khi Cao Phúc Nguyên lại được điểm tối đa, hẳn nhớ hẳn viết kín hết cả 4 trang giấy!

Gặp Cao Phúc Nguyên hướng hẳn cười mỉa, hẳn chỉ buồn ra một câu: “Hừ, anh hùng bàn giấy mà thôi, có gì đáng tự hào!”

“Anh hùng bàn giấy” hiểu nôm na là cụm từ chỉ những kẻ chỉ giỏi lý thuyết. Nói được nhưng không làm được, không đồng nghĩa với cụm từ “anh hùng bàn phím” mà chúng ta hay dùng như hiện nay.

Theo như luật lệ, chỉ cần được 5 điểm là qua, mà nếu như qua đồng nghĩa với việc người đã đậu vào Nhân Tài Học Cung!

“Ta lão thiên, thiếu đúng nửa điểm là ta đậu rồi!”

“Ba má ơi, con đậu rồi, con không cần phải đi lính sa trường nữa rồi!” Có người kích động nói

“Hahaha, nhà ta mấy đời làm nông, cuối cùng cũng có con trai ta học hành thành đạt, đi đi về, không cần thiết phải thi võ. Tới nay nhà ta mở trâu bao làng.” Có người ôm con kích động nói, bộ dáng của hẳn nhìn rất chất phác

“Hừ tại sao ta lại rớt chứ, nhất định là có vấn đề.” Một vị học sĩ ăn mặt phú quý, thân thể béo tốt nói. Người đi theo bên cạnh hẳn cũng nói: “Đúng, nhất định là có vấn đề. Hiền công tử thông minh như vật, tại sao lại chỉ có 3 điểm? Ta xem là phần yết bảng có vấn đề chắc chắn là 8 điểm 3 mà yết nhầm thành 3 điểm 8”

“Về, cha ta là mệnh quan triều đình, chắc chắn lão nhân gia ông ta có thể làm rõ sai lầm này.” Vị béo phục phịch tên là Hiền công tử nói

“Ai da, Bạch Gia Bạch Thiên Phú trời sinh thông minh, đi thi lần này được đệ nhị bảng môn văn nha, kém đệ nhất Cao Phúc Nguyên chỉ có 1 điểm!”

“Cao Gia, lợi hại!” Có sĩ tử không khỏi khâm phục nói

Lúc này, một người trung niên đầu tóc chải vuốt áo lính, dẫn theo tuần binh, đến đứng trên dọc theo tường thành nói: “166 người được thông qua môn Văn lập tức đến Dũng Sĩ Đài, chúng ta sẽ đến nghe phổ biến nội quy để thi môn thi võ.”

“Con trai nhớ kỹ, không cần tranh thắng mà làm bị thương mình, con chỉ cần cố gắng hết sức là được, gia gia tin con.” Có lão già ăn mặc thô kệch, ôm đầu cháu nội ông ta vào lòng mà nói

“Đi đi, đừng làm nhục Lý Gia.” Cũng có người đặt nặng trách nhiệm trên đôi vai của con trai mình

Nói là 166 người nhưng thật ra chưa đến 140 người tham gia thi võ. Bởi vì đối với một số người, chỉ cần thi đậu môn Văn là đã quá tốt rồi!

“Chào mừng mọi người đến với phần Võ Thi, ta biết để đến được phần thi này, mọi người đã phải cố gắng rất nhiều.” Lễ Thân Vương tự mình đứng lên phát biểu, mọi người đều nín thở để lắng nghe Lễ Thân Vương, tựa hồ đến tiếng đập cánh của con ruồi cũng nghe được!” Phần Võ Thi năm nay sẽ rất khó khăn, ta nói luôn, tỷ lệ từ vong năm nay sẽ cao hơn gấp 3 lần năm ngoái, nếu có người cảm thấy quá miễn cưỡng, mọi người có thể lựa chọn rời khỏi, đương nhiên, mọi người đều sẽ được giữ lấy kết quả, y nguyên có tư cách tiến vào Nhân Tài Học Cung!”















































































Bạn đang đọc truyện *Đế Vương Ký* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.